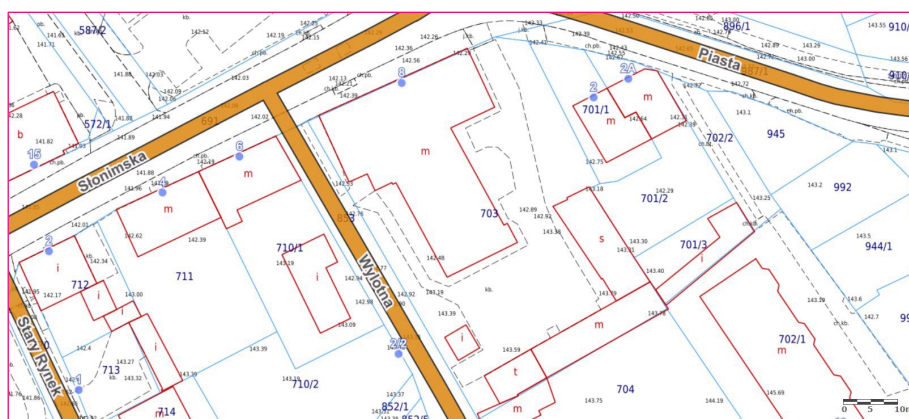

Sytuacja, skala 1:500; Działka nr 703 jest własnością Gminy Białystok;

Lokalizacja: Budynek wzniesiony został w pierzei ul. Słonimskiej po jej południowej stronie, na nieregularnej działce o pow. dz. 0,2556ha (nr dz.: 703, Ob.17,). ograniczonej od zachodu ul. Wylotną Na jej terenie znajdują się poza budynkiem głównym cztery budynki gospodarcze o różnym znaczeniu usytuowane wzdłuż granic południowej i wschodniej. Ponadto działkę ogranicza ogrodzenie metalowe z bramą usytuowaną przy skrzyżowaniu ulic Słonimskiej i Piasta.

Rzut budynku Jest rozczłonkowany zbliżony do litery „T”. W części frontowej prawy (zachodni) fragment jest szerszy od lewego. Do nich, niemal centralnie dostawione jest prostopadłe skrzydło ciągnące się w głąb działki. Powierzchnia zabudowy wynosi 747 m²; Powierzchnia użytkowa 2.507 m²;

Bryła budynku (o kubaturze 11.743m³) złożona jest z dwóch bloków ustawionych w kształcie litery „T”. Blok frontowy składa się z dwóch, wyraźnie odróżniających się budynków: od lewej strony (od wschodu) trzykondygnacyjnego, przykrytego stromym dachem o siedmiu (rozstawionych symetrycznie) osiach otworów okiennych, a od prawej (od zachodu) czterokondygnacyjnego z dachem o niewielkim spadku i czterech osiach okien w asymetrycznym układzie. Blok prostopadły do frontowego jest także czterokondygnacyjny, o piętrach tej samej wysokości, jak w zachodniej jego części. Dachy są dwuspadowe w części z naczółkami, o większych kątach spadku nad częścią wschodnią bloku frontowego.

Konstrukcja budynku: Budynek jest częściowo podpiwniczony - pod blokiem w głębi działki. Ściany konstrukcyjne i działowe oraz kominy murowane z cegły ceramicznej, otynkowane. Płyty balkonowe, daszki nad drzwiami wejściowymi oraz biegi klatek schodowych - żelbetowe. Stropy z WPS na belkach stalowych, w cz. wschodniej bloku frontowego stropy Kleina. Więźba dachowa płatiwo-kleszczowa. Pokrycie dachowe z blachy powlekanej płaskiej.

Elewacje.

Wszystkie okna i drzwi balkonowe w budynku wykonane są z profili PCV w kolorze białym. Nadproża otworów okiennych i blend okiennych we wschodniej części bloku frontowego sklepione łukami odcinkowymi. Wszystkie okna w kondygnacji parteru zaopatrzone w plastikowe rolety w kolorze ciemnobrązowym.

Elewacja frontowa (północna) na całej długości posiada jednolity cokół z ceramicznych płytek szkliwionych. Cztery osie otworów okiennych zlokalizowanych w części lewej (wschodniej), na poziomie parteru zaślepione są blendami (dotyczy to osi: 1, 3, 5, 7,). W wyraźnie odróżniającej się trzykondygnacyjnej, siedmioosiowej symetrycznej, wschodniej części fasady, otwory okienne i blendy sklepione są łukami odcinkowymi. Ponadto, podzielona ona jest wysokimi pilastrami na trzy części: skrajne - dwuosiowe, centralna - trzyosiowa. Wszystkie one zwieńczone są na jednakowym poziomie wysokim, czterostopniowym gzymsem podokapowym. Część wschodnia jest asymetryczna, czteroosiowa na wszystkich czterech kondygnacjach. Otwory okienne i blendy zwieńczone są prostymi nadprożami. Okna I piętra są umieszczone w niewielkich (wąskich i płytkich) wnękach. W czwartej kondygnacji, w narożniku zachodnia ściana jest cofnięta (w stosunku do ściany niższych pięter) w niej drzwi wyprowadzające na taras z prostą stalową balustradą. Ta część elewacji frontowej oprócz podokapowego posiada jeszcze dwa proste gzymsy przebiegające w sposób ciągły na wysokości parapetów okien I i II piętra.

Elewacja boczna (zachodnia) złożona jest z trzech części: ściany bocznej bloku frontowego, odmiennego fragmentu z wejściem głównym i klatką schodową oraz jednolitą w formie częścią prostopadłą do frontowego bloku wewnątrz działki. Wszystkie są czterokondygnacyjne. Część pierwsza tej elewacji jest najbogatsza architektonicznie. Jest symetryczna, w parterze pięcioosiowa, w wyższych kondygnacjach trzyosiowa, zróżnicowana na różnych kondygnacjach. Ponad parterem centralnie nadwieszono trzykondygnacyjny wykusz wsparty na skrajach schodkowymi wspornikami. Otwory okienne o różnej wysokości znajdują się jedynie na I i II piętrze w pionowej wnęce sięgającej też piętra trzeciego. Ponad nią, centralnie utworzono rustykalny fryz złożony z wysokich pionowych wnęk sięgających do trzystopniowego gzymsu pod attyką. Z obydwu stron wykusza znajdują się pasy ścian z oknami na I i II piętrze. Ponad nimi są dwa tarasy z balustradami z prostych stalowych prętów. Druga część zachodniej elewacji, jednoosiowa, jest znacznie wycofana w stosunku do pierwszej, a jednocześnie wystająca nieco (jak niewielki ryzalit) z płaszczyzny trzeciej części. Ponadto znajdująca się tu w parterze sień z wejściem do budynku jest wysunięta z lica tej ściany. Nad drzwiami wejściowymi znajduje się niewielki daszek powiększający tarasik znajdujący się na jej dachu. Ponad daszkiem są trzy otwory okienne, dwa prostokątne, podobne do sąsiednich i najwyższy - kwadratowy dużo wyższe od nich, o szerokości niewiele mniejszej niż szerokość całego ryzalitu. Zamontowane w nim dziś okno składa się z czterech okien dwuskrzydłowych, rozdzielonych ślimieniem i dwoma słupkami. Obecnie podzielone jest łącznie na 16 kwatek (dawniej było ich 24). Trzecia część tej elewacji jest największa, siedmioosiowa. W kondygnacji parteru posiada jednak tylko sześć okien, gdyż na osi szóstej zlokalizowano wysoką szafkę gazową. Wszystkie 27 okien są wysokie, prostokątne, dwuskrzydłowe z poziomym szprosem zamontowanym w połowie wysokości. Rozmieszczone są w jednakowym rytmie, z pozostawieniem szerokiego fragmentu ściany przy południowym narożniku budynku ślepego - bez otworów. Okna parteru zaopatrzone zostały w rolety w kolorze brązowym.

Elewacja tylna (południowa) składa się z trzech części: zachodniego fragmentu bloku frontowego, szczytowej ściany bloku wewnętrznego oraz wschodniego fragmentu bloku frontowego. Pierwszy jest czterokondygnacyjny, z widoczną grubością wykusza, dwuosiowej tylnej ściany bloku frontowego oraz grubości ryzalitu z klatką schodową. Wykusz wystaje z lica budynku o 123cm ponad parterem i wznosi się do okapu tej części budynku. Wsparty jest na schodkowych wspornikach z żelbetu. Dalsza część tej elewacji w parterze jest wysunięta o sień z wejściem do budynku. Na tym poziomie wszystkie ściany przy wejściu (łącznie z przybudówką sieni) zostały obłożone białym sidingiem. Na pierwszej osi tylnej ściany bloku frontowego na dwóch pierwszych kondygnacjach są otwory okienne z dwuskrzydłowymi oknami (okno parteru posiada rolety z PCV), na dwóch wyższych otwory z drzwiami balkonowymi tej samej szerokości co poniższe okna. W kondygnacji III prowadzą one na balkon z płyty żelbetowej ze stalową balustradą, wyższe - na taras w ścianie, cofniętej w stosunku do niższej ściany. Drzwi balkonowe przeszklone są w górnej części, nad którą, ponad ślimieniem znajduje się naświetle. Ich nadproża znajdują się na poziomie nadproży sąsiednich okien. Na drugiej osi w poziomie parteru jest okno z roletami doświetlające dobudowaną sień. Wyżej są drzwi balkonowe wyprowadzające na taras znajdujący się nad sienią i daszkiem nad prowadzącymi do niego drzwiami. A nad nimi, na dwóch ostatnich kondygnacjach są okna (dwuskrzydłowe ze szprosami dzielącymi je w połowie. Najwyższe pełni jednak rolę portfenetru - zostało zaopatrzone w balustradę stalową.

Ściana szczytowa bloku wewnętrznego, w odróżnieniu od opisanego wyżej fragmentu tej elewacji, jest płaska. Została ona podzielona gzymsem na wysokości podokapowych z sąsiednich elewacji (a także o takim samym, jak one profilu) na część kondygnacyjną (trzech pięter i parteru) oraz poddaszową, zwieńczoną naczółkiem. Wzdłuż krawędzi połaci oraz okapu naczółka wykonano prosty, jednostopniowy gzyms. Na wysokości trzech

pięter są tu, rozmieszczone asymetrycznie, trzy osie otworów z jednakowymi oknami (takimi, jak w innych częściach elewacji). W poziomie parteru są jedynie dwa okna z roletami (na dwóch pierwszych osiach otworów powyżej). W kondygnacji poddasza układ otworów jest symetryczny, znajdują się trzy prostokątne okna jednoskrzydłowe: centralne nieco mniejsze niż poniżej, a także dwa jeszcze mniejsze, poza osiami z niższych pięter. Na skraju okien pierwszej osi zamontowany jest komin wentylacyjny wykonany z sześciu odcinków rur stalowych o średnicy ok. 30cm. Wychodzi on ze ściany budynku poniżej nadproża okna parteru i sięga ponad krawędź połaci dachowej.

Ściana tylna fragmentu wschodniego bloku frontowego jest trzykondygnacyjna, czteroosiowa na wszystkich poziomach. Wszystkie otwory zwieńczone są łukami odcinkowymi o niewielkiej strzałce. Na trzech osiach poza drugą zamontowano prostokątne okna takie jak w większości pozostałych otworów okiennych w budynku (w parterze z roletami). Druga oś, podkreślona niewielkim ryzalitem, wyraźnie odróżniającą się od pozostałych kryje klatkę schodową z tej części budynku. W parterze posiada otwór drzwiowy z dwuskrzydłowym, asymetrycznymi drzwiami z kwadratowymi płycinami, przykryty żelbetowym, jednospadowym daszkiem. Dwa okna ponad nim są podobne, jak pozostałe, lecz usytuowano je znacznie niżej od nich. Trzecie, najwyższe znajdują jest także dwuskrzydłowe z poziomymi szprosami w połowie, lecz jest nieco węższe i dużo niższe. Ponad oknami osi 1, 3 i 4, ale poniżej nadproża małego okienka, poza ryzalitem znajduje się dość oszczędny fryz wykonany z poziomych, wąskich kształtek, wystających z lica muru. Taki sam fryz powtórzony został ok 1/2m wyżej na całej długości tego fragmentu elewacji na wysokości nadproży okien trzeciej kondygnacji z sąsiedniego, prostopadłego bloku. Tuż nad nim znajduje się trzystopniowy, profilowany gzyms podokapowy. Połąć dachowa nad opisywaną ścianą ograniczona jest wyciągniętym ponad nią murem ogniowym.

Elewacja boczna (wschodnia) złożona jest z dwóch części: ściany bocznej bloku wewnątrz działki oraz ściany szczytowej bloku frontowego. Ta pierwsza jest czterokondygnacyjna i dziesięcioosiowa. Na pierwszej z nich, podkreślonej głębokim ryzalitem, na parterze, znajduje się otwór drzwiowy oraz cztery otwory okienne. Doświetlają one klatkę schodową, zlokalizowaną w południowo-wschodnim narożniku bloku wewnętrznego. Oprócz pierwszego, są one odmienne od pozostałych, zarówno w wielkości, jak i w usytuowaniu. Zlokalizowane są symetrycznie do szerokości ryzalitu. Nad otworem z dwu-skrzydłowymi drzwiami zawieszony jest niewielki daszek wykonany z żelbetu. Otwór okienny znajdujący się tuż nad nim, o zbliżonych gabarytach do tych z kolejnych osi, usytuowany jest od nich znacznie niżej (o połowę wysokości okna). Kolejne dwa nad nim posiadają tę samą szerokość, lecz są od nich półtora razy wyższe. Ostatnie, zlokalizowane blisko okapu, jest niższe od wszystkich (stanowi ok.1/2 wysokości tych dwóch pod nim). Wszystkie okna na tej osi posiadają tę samą szerokość, są dwuskrzydłowe podzielone szprosami w połowie ich wysokości. Kolejne osiem osi na trzech górnych piętrach posiada otwory o jednakowej wielkości z wstawionymi identycznymi oknami rozmieszczonymi w podobnych odległościach od siebie. Wyraźnie szerszy fragment ściany między osiami szóstą i siódmą został podzielony rurą spustową. Dwie inne zlokalizowano przy krawędziach: grubości ryzalitu oraz przy połączeniu bloku frontowego z wewnętrznym. Ponadto, na ścianie między oknami osi dziewiątej i dziesiątej zamocowano stalowy komin wentylacyjny taki, jak w elewacji szczytowej bloku wewnętrznego. Otwory okien osi dziesiątej odróżniają się od pozostałych. Przy tej samej wysokości szerokość mają powiększoną do form kwadratów. Jednak ich podział jest taki sam, tzn. są dwuskrzydłowe z poziomymi szprosami dzielącymi ich wysokość w połowie. W poziomie parteru osie otworów okiennych pokrywają się z osiami górnych jedynie na od czwartej do dziewiątej. Pod drugą i trzecią (nieosiowo) znajdują się szerokie dwuskrzydłowe drzwi, a okno pod dziesiątą ma standardową szerokość (węższą od wyższych). Wszystkie okna zasłonięte są roletami. Pod oknami na osiach ósmej i dziewiątej znajdują się schody prowadzące wzdłuż ściany do piwnic. Są one osłonięte jednospadowym daszkiem (od ściany na zewnątrz) wspartej na okratowanej konstrukcji stalowej.

Szczytowa ściana wschodnia bloku frontowego jest symetryczna na całej powierzchni. Na wysokości kondygnacyjnej znajdują się dwa rzędy prostokątnych blend sklepionych niewielkim łukiem odcinkowym. Nadproża te są dodatkowo podkreślone łukowymi pasami wystającymi z lica muru oraz niewielkimi, prostymi gzymsami podokapowymi. Na kondygnacji poddasza znajdują się cztery okna: dwa wewnętrzne o standardowej wielkości (lecz rozmieszczone nieco bliżej niż odległość między niższymi blendami), skrajne są znacznie mniejsze, jednokrzydłowe, bez podziałów wewnętrznych. Szczyt ściany ogniowej wyciągniętej ponad połacie dachu wieńczy otynkowany prostokątny komin.

Stan techniczny budynku (ze względu na zabezpieczenie obiektu przed dostępem do wnętrza określono jedynie stan techniczny elementów zewnętrznych).

Fundamenty: stan dobry - część nadziemna b. ubytków;

Ściany zewnętrzne: stan średni (wymalowania tynków wyblakłe, zacieki przy daszkach i rurach spustowych);

Dach: konstrukcja drewniana (stan nieznany), pokrycie – stan dobry;

Kominy: stan dobry;

Rynny, rury spustowe obróbki blacharskie: stan średni;

Stolarka okienna i drzwi zewnętrznych: stan dobry (dawna drewniana po zastąpieniu na plastikową nie sprawia wrażenia zużytej);

Instalacje wod.-kan.;

Instalacja elektryczna;

Instalacja gazowa;

Ogrzewanie: c.o.;

Forma ochrony:

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Uchwała Rady Miasta NR XVIII/174/07 z dnia 29 października 2007 r.

§ 53.

1. Teren oznaczony na rysunku planu symbolem 5.1UO,U przeznacza się pod usługi, w tym usługi oświaty wraz z urządzeniami towarzyszącymi, parkingami, dojazdami i zielenią urządzoną.
2. Teren, o którym mowa w ust. 1, leży w obszarze wpisanym do rejestru zabytków, o którym mowa w §15 oraz w strefie ochrony konserwatorskiej, o której mowa w §5.
3. Ogólne zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, o którym mowa w ust.1, zostały określone w rozdziale 1.
4. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, znajduje się obiekt zabytkowy ujęty w wojewódzkiej ewidencji zabytków - budynek murowany z l.30 XXw. przy ul. Słonimskiej 8, Sierociniec, obecnie Państwowy Dom Dziecka. Budynek pozostawia się do dalszego użytkowania z możliwością przebudowy, rozbudowy i zmiany sposobu użytkowania.
5. Ustala się następujące szczegółowe zasady zabudowy i zagospodarowania terenów, o których mowa w ust. 1:
 - 1) wysokość zabudowy - maksimum 3 kondygnacje nadziemne - do 15m; w przypadku rozbudowy możliwe jest zachowanie liczby kondygnacji oraz maksymalnej wysokości obiektu istniejącego;
 - 2) maksymalną powierzchnię zabudowy - na 70% powierzchni działki budowlanej;
 - 3) minimalną powierzchnię biologicznie czynną - na 10% powierzchni działki budowlanej;
 - 4) lokalizację i bilans miejsc postojowych w granicach terenu, wg wskaźników i zasad określonych w §66;
 - 5) obsługę komunikacyjną odpowiednio - od ul. Słonimskiej (KD-4Z) i ul. Wylotnej (KD-29D).

Budynek znajduje się w Gminnej Ewidencji Zabytków, posiada Kartę Adresową GEZ opracowaną 20.X.2016 r. przez K. Kuleszę oraz Kartę Ewidencyjną Zabytków Architektury i Budownictwa z nr. 3836; opracowaną w listopadzie 2009 r. przez B. Tomecką, A. oraz Piotra Lewkowicza;

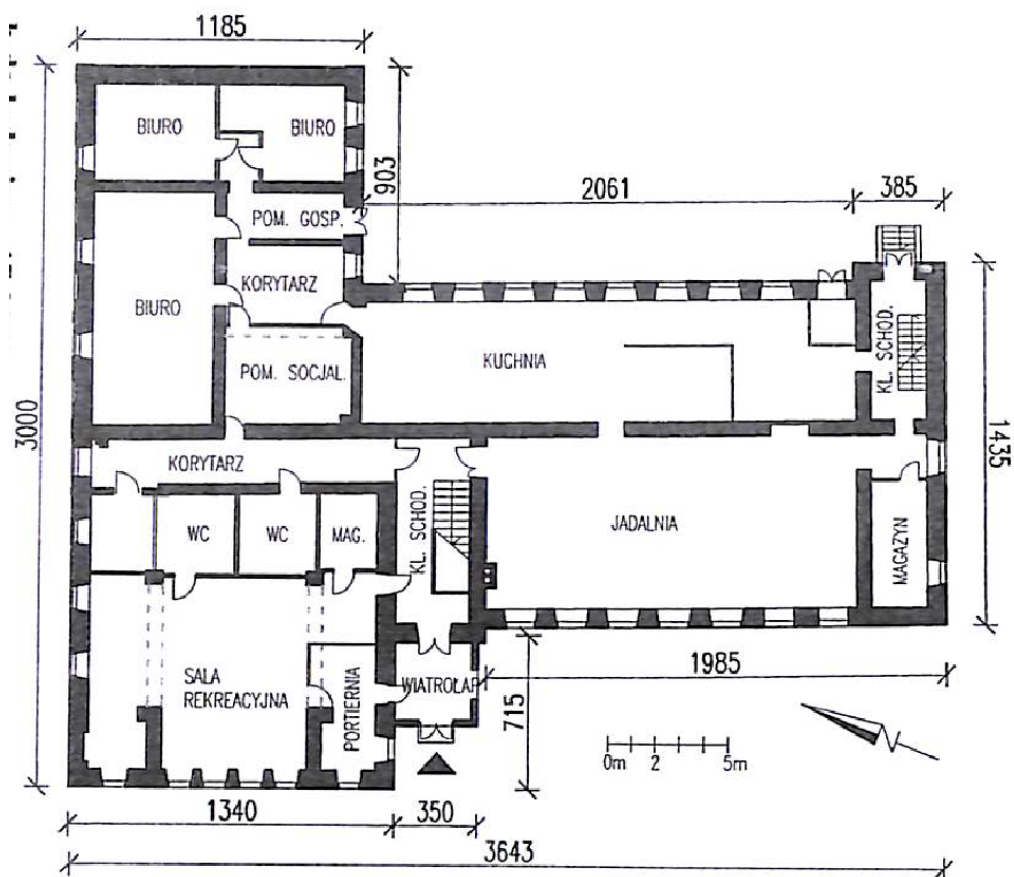
Obiekt jest administrowany przez Zarząd Mienia Komunalnego w Białymstoku;

ul. Generała Józefa Bema 89/1, 15-370 Białystok;
Obecnie nie jest użytkowany.

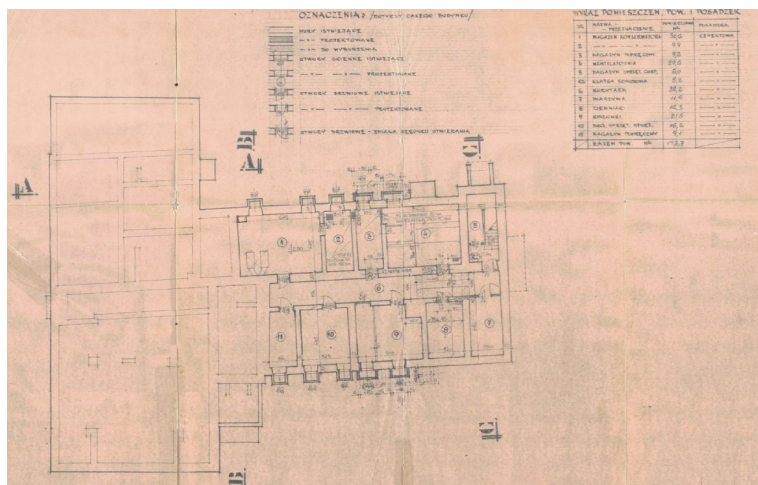
Budynek nie jest jednorodny. Wschodnia część bloku frontowego powstała na początku XX w. Pozostała część obiektu zrealizowano w 1934 r. na podstawie projektu Rudolfa Macury. W 1995r. zakończono remont wg. opisanego niżej projektu. Wymieniono stropy drewniane na ogniotrwałe z WPS na belkach stalowych. Wymieniono pokrycie dachu oraz stolarkę okienną i drzwiową, wyremontowano elewacje.

Krzysztof Kulesza XI.2025 r.

Rysunek z Karty Ewidencyjnej Zabytków XI'2009; rys. Piotr Lewkowicz

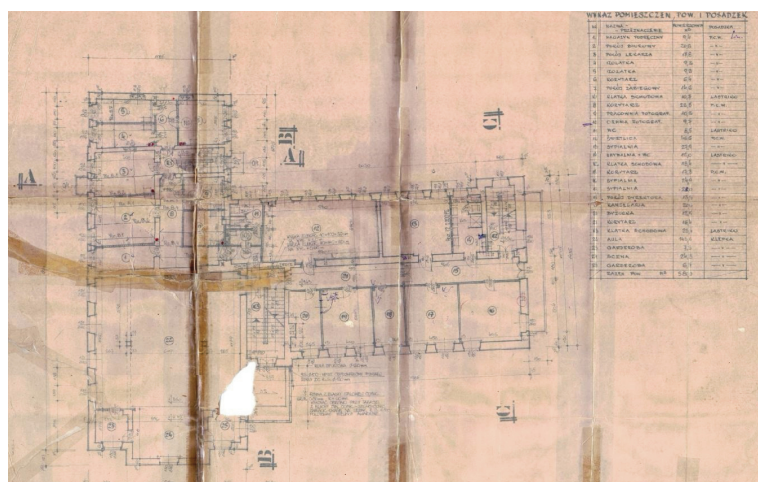
Obiekt posiada dokumentację Projekt techniczny - modernizacja Państwowego Domu Dziecka opracowany przez arch. M. Tekień w ramach Spółdzielczego Biura Projektów „PROJEKT” w Białymstoku, w marcu 1991 r. Poniżej - rzuty: piwnicy, parteru, piętra I, Piętra II, i piętra II, - przekroje poprzeczne A-A, B-B, C-C, oraz cztery elewacje;

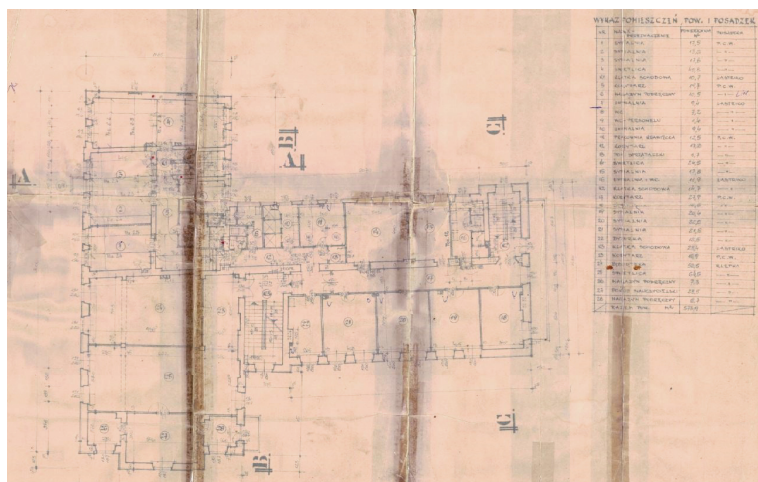
Rzut piwnic

Rzut parteru

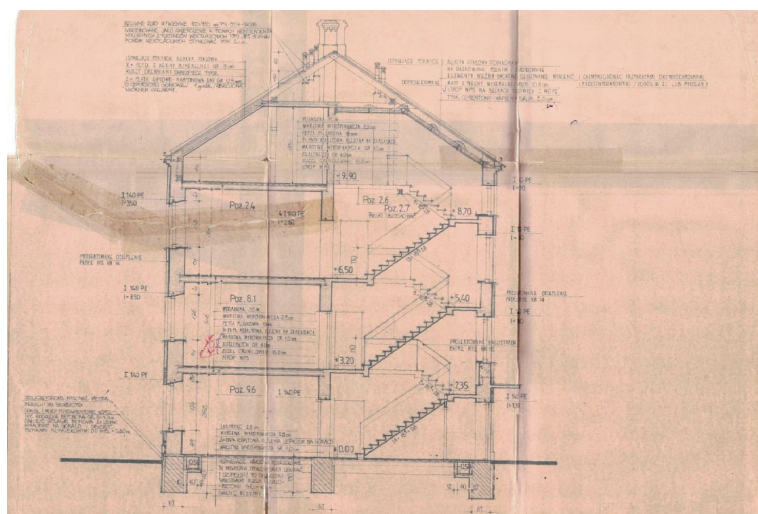
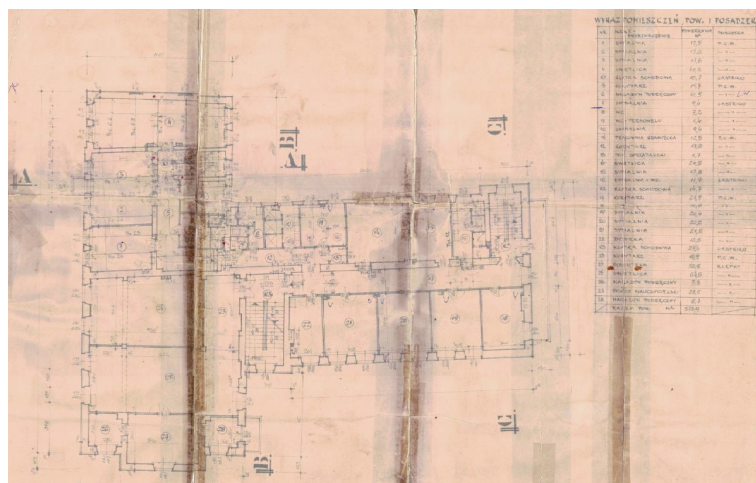

Rzut I piętra

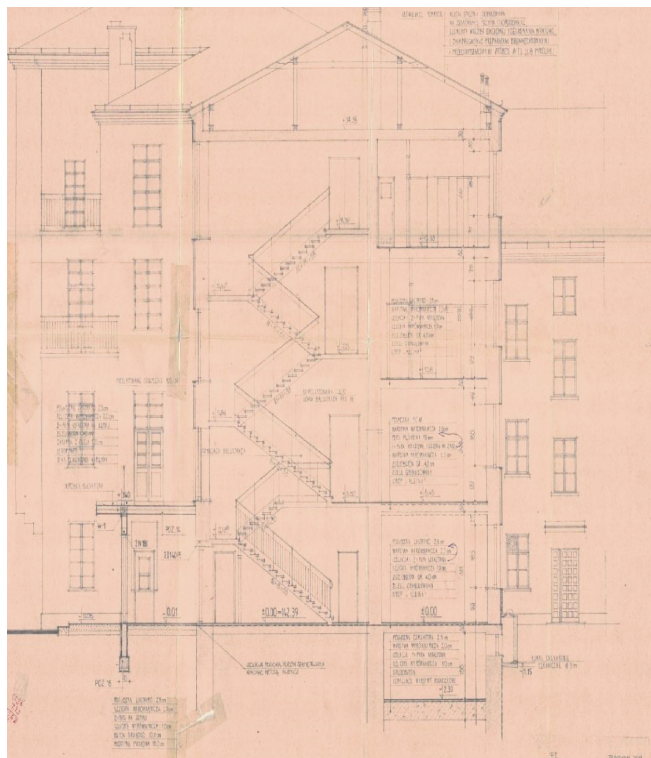

Rzut I piętra

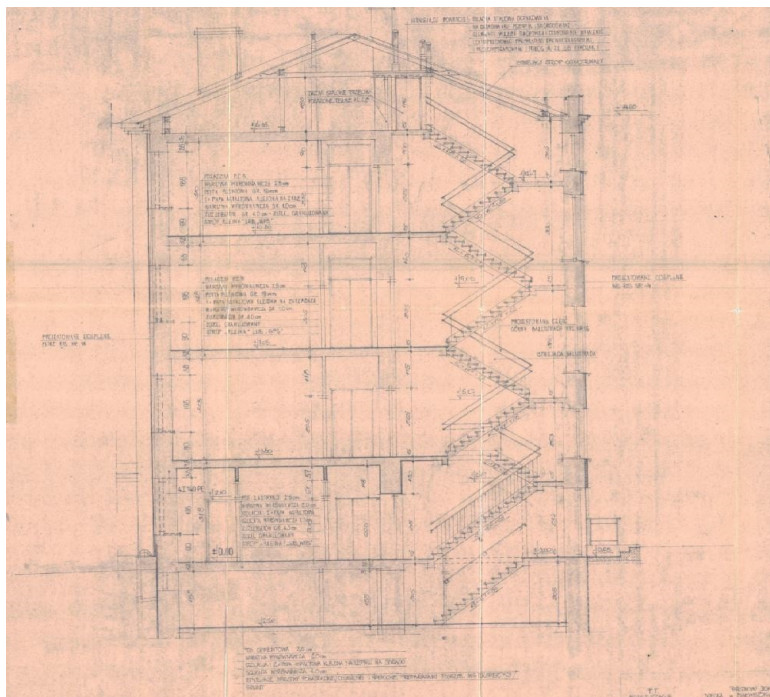
Rzut II piętra

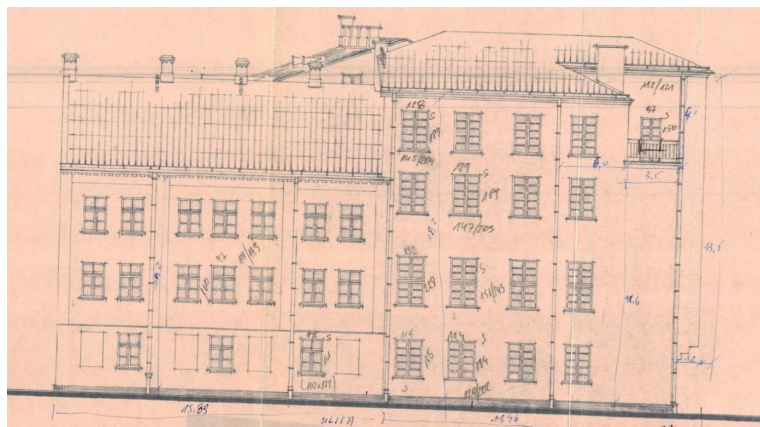
Przekrój A-A

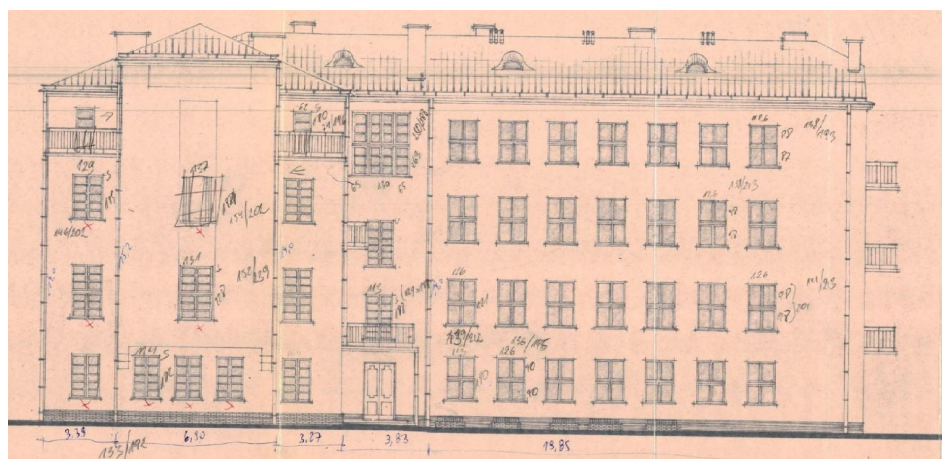
Przekrój B-B

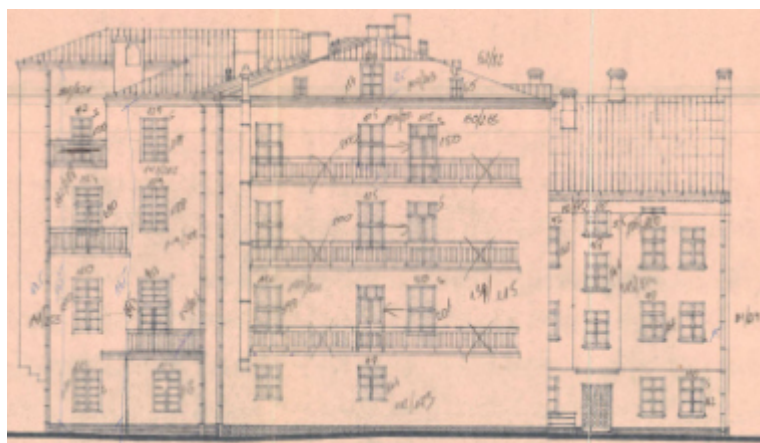
Przekrój C-C

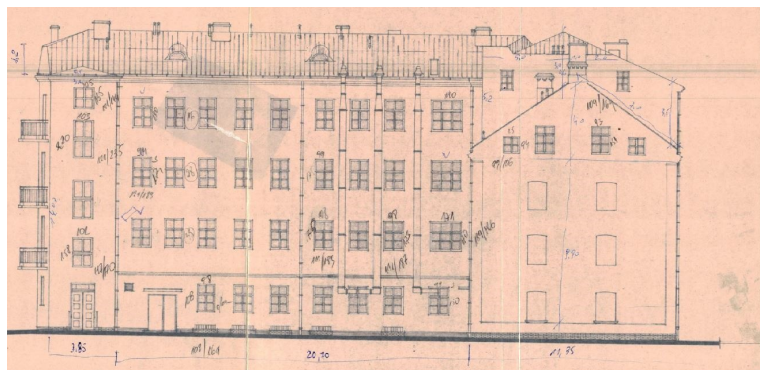
Elewacja północna

Elewacja zachodnia

Elewacja południowa

Elewacja wschodnia